

Подвигът на миналото Чинтуловъ изобразява и въ епичната си пѣсенъ „Двама приятели“. Поетътъ минава край Преславъ, споменитѣ на миналата слава оживяватъ, раздвижватъ силно кръвта му и предъ него възкръсватъ „свещенитѣ старини“. Тогава той се освобождава отъ мжчителната робска самота, заживява съ миналото и разказва подвизитѣ на Крума въ войнитѣ му съ Никифора

Война, война непримирима
За бащината ни любима. . .

Безспорно при Чинтулова ние се намираме предъ единъ вдъхновенъ пѣвецъ на робскитѣ неволи, който е носилъ въ душата си голѣми творчески сили. Пѣснитѣ му, издържани по форма и съдържание, и написани на чиста и звучна българска речъ, отлжчватъ и днесъ такава сила, заразяватъ ни тъй непосредствено, щото съ право сж подхранвали копнежитѣ на цѣль народъ за човѣшко право и свобода. Съ тѣхъ Чинтуловъ завеща на нашата лирика първитѣ художествени образци и ще има винаги голѣмо значение за историка на нашата литература.

Н. ТАБАКОВЪ